

Τριώδιον

Τῇ Πέμπτῃ Γ' Ἑβδομάδος εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Μηναῖον - ΤΗΙ ΚΘ' ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μάρκου Ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου Διακόνου

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ΡΓ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσπερ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδατι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
Ὅτι θεῖς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβάλοιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ

ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα· ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρύναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύουσιν, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωαῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ

μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται,
δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν
αὐτή. Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι
τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον, δόντος
σου αὐτοῖς συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου
τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται
χρηστότητος, ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ
πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ
πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν
χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς
τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ
ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν
αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ
καπνίζονται. Ἄισω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου,
ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη
αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι
ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ
τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν
αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου
σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

*Ἀπαγγελλομένου ἐπίσης τοῦ Προοιμιακοῦ, ὁ
Ἱερεὺς ἵσταται ἀσκεπῆς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης
ἢ καὶ ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ,
ἱστάμενος ἐπὶ τοῦ Σολέα (ὡς ἐν τῷ Ὁρθρῷ), καὶ
ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς Εὐχὰς τοῦ Λιχνικοῦ·*

ΙΕΡΕΥΣ (μυστικῶς)

ΕΥΧΗ ΠΡΩΤΗ

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον,
μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν
προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ
τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποιήσον μεθ' ἡμῶν
σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ
ὁδῷ σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου· εὐφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ
φοβεῖσθαι τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον· διότι
μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ
Θεὸς μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν
θεοῖς, Κύριε, δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς
ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ βοηθεῖν καὶ παρακαλεῖν,
καὶ σῶζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ
Ὄνομά σου τὸ ἅγιον.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς,
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ
ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν
σου, ἱατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν·
ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου·
φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν
ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας·
καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης
ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον,
καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν·

προσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων
τῶν Ἀγίων σου.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΡΙΤΗ

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν
ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ
ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον ὄνομά σου, καὶ
μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας
τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, Κύριε,
πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· καὶ
ἀξιώσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ
ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι
τὸ θέλημά σου.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Ὁ τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ ἀπαύστοις
δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων δυνάμεων
ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν
τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην
τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ· καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα
καὶ κλῆρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων
σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων τὰς
ἐντολάς σου· προσβείαις τῆς ἁγίας
Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΠΕΜΠΤΗ

Κύριε, Κύριε, ὁ τῇ ἀχραντῷ σου παλάμῃ συνέχων τὰ σύμπατα, ὁ μακροθυμῶν ἐπὶ πάντας ἡμᾶς καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ τοῦ ἐλέους σου· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ σῇ ἀγαθότητι· καὶ δὸς ἡμῖν διαφυγεῖν καὶ τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας, ἐκ τῶν τοῦ πονηροῦ ποικίλων μηχανημάτων, καὶ ἀνεπιβούλευτον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον, τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος.

Ἐλέει καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΚΤΗ

Ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ ἀνεκδιηγῆται ἀγαθωσύνη καὶ πλουσία προνοία διοικῶν τὰ σύμπαντα· ὁ καὶ τα ἐγκόσμια ἀγαθὰ ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ κατεγγυήσας ἡμῖν τὴν ἐπηγγελμένην βασιλείαν, διὰ τῶν ἤδη κεχαρισμένων ἡμῖν ἀγαθῶν· ὁ ποιήσας ἡμᾶς καὶ τῆς νῦν ἡμέρας τὸ παρελθὸν μέρος ἀπὸ παντὸς ἐκκλῖναι κακοῦ, δώρησαι ἡμῖν καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἀμέμπτως ἐκτελέσαι, ἐνώπιον τῆς ἀγίας δόξης σου, ὑμνοῦντάς σε τὸν μόνον ἀγαθόν, καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΒΔΟΜΗ

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασία, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ

πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας. Ὁ διαχωρήσας ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους, καὶ τὸν μὲν ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ὥρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολογήσει, καὶ τὴν ἑσπερινὴν σοι δοξολογίαν προσαγαγεῖν· αὐτός, φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἑσπέραν καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα εἰρηνικὴν· ἔνδυσον ἡμᾶς ὅπλα φωτός· ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· καὶ δὸς ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδωρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναί, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα, καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανιστῶμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἱκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωθέντος τοῦ Προοιμιακοῦ Ψαλμοῦ, ὁ μὲν Τερεὺς παραμένει ἐν εὐλαβείᾳ ἐνώπιον τῆς ἀγίας

Τραπεζῆς, ὁ δὲ Διάκονος ποιεῖ σχῆμα πρὸς τὸ Τερέα,
καὶ ἐξελθὼν τοῦ ἱεροῦ Βήματος, διὰ τῆς βορείας
πύλης, καὶ στὰς πρὸ τῆς Ωραίας πύλης, καὶ βλέπων
κατ' ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ, λέγει τὴν
Μεγάλην Συναπτὴν, ἥτοι τὰ "Εἰρηνικά."

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἧτοι Κάθισμα 18. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτὴ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς

καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Αγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Αμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν
μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε,
ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες
τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι
με πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν
μου θυσία ἑσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν
περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν
ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ
οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με,
ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν
μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις
αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ
αὐτῶν.

Ακούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν·
ὥσπερ πάχος γῆς ἐρῶάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ
ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου· ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι,
καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ
ἀμαρτωλοὶ· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου
πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν
θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελάω.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ
ἔγνων τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυσαν παγίδα
μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ
ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Απώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου,
μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην
σφόδρα.

Ῥῥαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν
φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε,
τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός
ἐστίν.

Σῶτερ ὁ ἀληθὴς γλυκασμός, ὁ τὰ
πικρότατα Μερρᾶς πάλαι ὕδατα, γλυκάνας,
τυποῦντι τότε, ξύλω τοῦ θείου Σταυροῦ,

ἀπλωθεὶς ἐν τούτῳ, ὡς εὐδόκησας, χολῆς ἀπεγεύσω δέ, τὴν πλευρὰν ἐκκεντούμενος, ἐξ ἧς τῷ Κόσμῳ, ὕδωρ βρύεις ἀφέσεως, εἰς ἀνάπλασιν, τοῦ βροτείου φυράματος· ὅθεν δοξολογοῦμέν σου, τὴν ἄφατον δύναμιν, καὶ δυσωποῦμεν. Παράσχου, ἡμῖν τὸν φόβον σου Κύριε, καιρῷ τῆς Νηστείας, καὶ συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου. Ἥλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Λόγε ὁ ἀπλωθεὶς ἐν σταυρῷ, ἐπισυνάγων τὰ μακρὰν διεστῶτά σου, ὑψώσας τὸν λογισμόν μου, ἀπὸ κοπρίας παθῶν, ἀρεταῖς παντοίαις, καταπλούτισον, δίδους τῇ καρδίᾳ μου, τὸν ἀγνότατον φόβον σου, καὶ τῇ ψυχῇ μου, τὴν τελείαν ἀγάπησιν, τῆς πρὸς σάρκα με, ἀγαπήσεως τέμνουσαν, ὅπως δι' ἐγκρατείας σοι, εὐχῆς καὶ δεήσεως, ἐν ταῖς παρούσαις ἡμέραις, εὐαρεστήσω καὶ βλέψω σου, φαιδρῶς τὴν ἡμέραν, τῆς Ἐγέρσεως λαμβάνων, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος α΄. Νεφέλην σε φωτός.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὴν τρίτην τῶν σεπτῶν, Νηστειῶν Ἑβδομάδα, Χριστέ Λόγε περάσαντες, τὸ ξύλον τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ σου, κατιδεῖν ἀξίωσον ἡμᾶς καὶ σεπτῶς προσκυνῆσαι, καὶ ἄδοντας ἀξίως, δοξάσαι τὸ κράτος σου, ὑμνῆσαι τὰ Πάθη σου, προφθάσαι τὴν ἔνδοξον καθαρῶς, καὶ ἀγίαν Ἀνάστασιν, τὸ Πάσχα τὸ μυστικόν, δι' οὗ Ἀδὰμ ἐπανῆλθεν, εἰς τὸν Παράδεισον.

Στιχηρὰ τοῦ Μηναίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α΄. Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἐνστάσει γενναίᾳ Ἱεράρχα, κατέβαλες ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις, καὶ λαοὺς ἐκ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων ἐρρύσω.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἐκτάσει χειρῶν σου Ἱεράρχα, κρατύνας τοὺς συνάθλους σου ἐν πόνοις, ὡς ἀνίσχυρον ἐχθροῦ ἀνέδειξας τὸ κράτος.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὡς Μύστης καὶ Μάρτυς τοῦ Δεσπότη, καὶ Διδάσκαλος σοφὸς τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεράρχα δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Σταύρωσιν τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς νεκρὸς ὀράσαι; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ἐδράσας τοῖς ὕδασι; Μὴ οὖν ἑάσης με, εὐεργέτα μόνην εὐσπλαγχνε, τὴν σὴν δούλην, καὶ Μητέρα δέομαι.

(Εἵσδος οὐ γίνεται.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα,

Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν
πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίοις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε
δοξάζει.

Τὰ Ἀναγνώσματα

ΙΕΡΕΥΣ

Ἑσπέρας...

Τοῦ Τριωδίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Ψαλμὸς ΝΕ' (55).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με
ἄνθρωπος.

Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν
ἡμέραν.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κεφ. Ζ', 11 - Η', 3

Ἐγένετο ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ ἔτει, ἐν
τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ δευτέρου μηνός,
ἑβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ ἐρράγησαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς
ἀβύσσου, καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ
ἠνεώχθησαν. Καὶ ἐγένετο ὁ ὑέτος ἐπὶ
τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ εἰσῆλθε Νῶε, Σήμ, Χάμ, Ἰάφεθ,
οἱ υἱοὶ Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ Νῶε, καὶ αἱ τρεῖς
γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς
τὴν κιβωτόν, καὶ πάντα τὰ θηρία κατὰ
γένος, καὶ πάντα τὰ κτήνη κατὰ γένος,
καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ γῆς κατὰ
γένος, καὶ πᾶν ὄρνεον πετεινὸν κατὰ γένος
αὐτοῦ, εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν,
δύο δύο, ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀπὸ πάσης
σαρκός, ἐν ᾧ ἔστι πνεῦμα ζωῆς. Καὶ τὰ

εἰσπορευόμενα, ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀπὸ πάσης
σαρκός, εἰσῆλθε, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος
ὁ Θεός τῷ Νῶε, καὶ ἔκλεισε Κύριος ὁ Θεὸς
τὴν κιβωτόν ἐξωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο
ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα ἡμέρας,
καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
ἐπληθύνθη τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπῆρε τὴν κιβωτόν,
καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐπεκράτει τὸ
ὕδωρ, καὶ ἐπληθύνετο σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ ἐπεφέρετο ἡ κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ ὕδατος,
τὸ δὲ ὕδωρ ἐπεκράτει σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ ἐκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά, ἃ ἦν
ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ. Πεντεκαίδεκα πῆχεις
ὕπερ ἄνω ὑψώθη τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπεκάλυψε
πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά. Καὶ ἀπέθανε πᾶσα
σὰρξ κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πετεινῶν,
καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ τῶν θηρίων, καὶ πᾶν
ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς
ἄνθρωπος, καὶ πάντα ὅσα ἔχει πνοὴν
ζωῆς, καὶ πᾶν ὃ ἦν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἀπέθανε.
Καὶ ἐξήλειψε πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἦν ἐπὶ
προσώπου πάσης τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου
ἕως κτήνους, καὶ ἔρπετῶν, καὶ τῶν πετεινῶν
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς
γῆς, καὶ κατελείφθη Νῶε μόνος, καὶ οἱ μετ'
αὐτοῦ, ἐν τῇ κιβωτῷ. Καὶ ὑψώθη τὸ ὕδωρ
ἐπὶ τῆς γῆς, ἡμέρας ἑκατὸν πεντήκοντα.
Καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ Νῶε, καὶ πάντων
τῶν θηρίων, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ
πάντων τῶν πετεινῶν, καὶ πάντων τῶν
ἔρπετῶν, ὅσα ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ,
καὶ ἐπήγαγεν ὁ Θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν,
καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ. Καὶ ἐπεκαλύφθησαν
αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταρράκται
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ συνεσχέθη ὁ ὑέτος
ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐνεδίδου τὸ ὕδωρ,
πορευόμενον ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἡλαττονοῦτο
τὸ ὕδωρ, μετὰ ἑκατὸν πεντήκοντα ἡμέρας.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.
Ψαλμὸς ΝC' (56).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ
σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου.

Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπῶ,
ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κεφ. Ι', 1-22

Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ
ἄφρων λύπη τῇ μητρί, οὐκ ὠφελήσουσι
θησαυροὶ ἀνόμους, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται
ἐκ θανάτου, οὐ λιμοκτονήσει Κύριος ψυχὴν
δικαίαν, ζωὴν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει.
Πενία ἄνδρα ταπεινοῖ, χεῖρες δὲ ἀνδρείων
πλουτίζουνσι. Διεσώθη ἀπὸ καύματος
υἱὸς νοήμων, ἀνεμόφθορος δὲ γίνεται
ἐν ἀμητῷ υἱὸς παράνομος. Εὐλογία
Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου, στόμα δὲ
ἀσεβῶν καλύψει πένθος ἄωρον. Μνήμη
δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, ὄνομα δὲ ἀσεβοῦς
σβέννυται. Σοφὸς ἐν καρδίᾳ δέξεται
ἐντολάς. Ὁ δὲ ἄστεγος χεῖλεσι σκολιάζων
ὑποσκελισθήσεται, ὃς πορεύεται ἀπλῶς,
πορεύεται πεποιθώς. Ὁ δὲ διαστρέφων
τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ γνωσθήσεται, ὁ ἐννεύων
ὀφθαλμοῖς μετὰ δόλου, συνάγει ἀνδράσι
λύπας. Ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παρησίας
εἰρηνοποιεῖ. Πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαίου,
στόμα δὲ ἀσεβοῦς καλύψει ἀπώλεια.
Μῖσος ἐγείρει νεῖκος, πάντας δὲ τοὺς
μὴ φιλονεικοῦντας καλύψει φιλία. Ὅς
ἐκ χειλέων προσφέρει σοφίαν, ῥάβδῳ
τύπτει ἄνδρα ἀκάρδιον. Σοφοὶ κρύψουσιν
αἴσθησιν, στόμα δὲ προπετοῦς ἐγγίζει
συντριβή. Κτήσις πλουσίων, πόλις ὀχυρά,

συντριβὴ δὲ ἀσεβῶν, πενία. Ἔργα δικαίων
ζωὴν ποιεῖ, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν, ἁμαρτίας.
Ὅδους δικαίας ζωῆς φυλάσσει παιδεία,
παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται.
Καλύπτουσιν ἔχθραν χεῖλη δίκαια, οἱ δὲ
ἐκφέροντες λοιδορίας, ἀφρονέστατοί εἰσιν.
Ἐκ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν,
φειδόμενος δὲ χειλέων, νοήμων ἔσῃ.
Ἄργυρος πεπυρωμένος γλῶσσα δικαίου,
καρδία δὲ ἀσεβοῦς ἐκλείψει. Χεῖλη δικαίων
ἐπίστανται ὑψηλά, οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδείᾳ
τελευτῶσιν. Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν
δικαίου, αὕτη πλουτίζει, καὶ οὐ μὴ προστεθῇ
αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ
ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ
ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο,
Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς
εἶ, Δέσποτα, συνέτισον μὲ τὰ δικαιώματά
σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν
αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα
πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνην πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλῖνας οὐρανούς καὶ
καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων,
ἐπίδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν
σου· σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ
οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ
αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων
ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες
ἔλεος καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν·
οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα,
ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης
ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ
ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ,
κρεμασθεῖσα ζωὴ τῶν ἀπάντων, Χριστέ
ὁ Θεός, ζωοποίησόν μου τὴν ψυχὴν,

τεθανατωμένην τοῖς παραπτώμασι,
καὶ μὴ παντελῶς ἀπολέσθαι, τὸ σὸν
συγχωρήσης πρόβατον, ὁ Ποιμὴν ὁ καλός·
ἀπεσκίρτησα γὰρ τῶν σῶν ἐντολῶν,
καὶ τὸν τῆς ἀναμαρτησίας πλοῦτον, ὃν
ἐδωρήσω μοι, διεσκόρπισα φιλαμαρτήμονι
προαιρέσει, διεφθάρην τε, καὶ ἐβδελύχθην,
ἐν τοῖς τῆς ἀσωτείας ἐπιτηδεύμασιν. Ἀλλ’
ἀνακαίνισόν με, πρὸς μετάνοιαν ἐλκύσας, ὁ
μόνος πολυέλεος.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδὼν ὡς
ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν Κυρίων
αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς
Κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς
Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι
ἡμᾶς.

Ἡ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ,
κρεμασθεῖσα ζωὴ τῶν ἀπάντων, Χριστὲ
ὁ Θεός, ζωοποίησόν μου τὴν ψυχὴν,
τεθανατωμένην τοῖς παραπτώμασι,
καὶ μὴ παντελῶς ἀπολέσθαι, τὸ σὸν
συγχωρήσης πρόβατον, ὁ Ποιμὴν ὁ καλός·
ἀπεσκίρτησα γὰρ τῶν σῶν ἐντολῶν,
καὶ τὸν τῆς ἀναμαρτησίας πλοῦτον, ὃν
ἐδωρήσω μοι, διεσκόρπισα φιλαμαρτήμονι
προαιρέσει, διεφθάρην τε, καὶ ἐβδελύχθην,
ἐν τοῖς τῆς ἀσωτείας ἐπιτηδεύμασιν. Ἀλλ’
ἀνακαίνισόν με, πρὸς μετάνοιαν ἐλκύσας, ὁ
μόνος πολυέλεος.

Μαρτυρικόν.

Ἦχος πλ. β’.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,
ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν
ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ

ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ
ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό
σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου,
ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. β’. Τριήμερος ἀνέστης.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ
σὲ κηρύσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον, ὁ ὁρῶ,
μυστήριον Υἱέ μου, πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις,
σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

ΙΕΡΕΥΣ

Ὡδὴν τοῦ Θεοδόχου Συμεῶν.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

ΛΑΟΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Ὡρολογίου - - -

Ἀπολυτίκια. Ἦχος πλ. α'.

Θεοτόκε Παρθέने, χαῖρε κεχαριτωμένη
Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ
ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς
κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν
μνησθητι, ἵνα ρυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεῦειν ὑπὲρ
ἡμῶν.

Δόξα.

Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι
Ἀπόστολοι, καὶ ἅγιοι πάντες, ἵνα ρυσθῶμεν
κινδύνων καὶ θλίψεων, ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς
προστάτας, πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

*Τὸ τελευταῖον τοῦτο τροπάριον κατὰ τὴν
ἀρχαίαν τάξιν λέγεται χῦμα ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου.*

*Σήμερον ὁμῶς συνήθως ψάλλεται καὶ τοῦτο, ὡς καὶ τὰ
προηγούμενα.*

Καὶ νῦν.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν,
καταφεύγομεν Θεοτόκε, τὰς ἡμῶν
ἱκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ
κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη Ἁγνή, μόνη
εὐλογημένη.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
ἄρχοντας ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν
στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον
εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ
Μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν
μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

(Ἀμήν.)

Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ
ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
τὸν ἀδελφόν μου.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Παναγία Τριάς, τὸ Ὁμοούσιον κράτος,
ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν
ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ
τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν
καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περιέλε μου τὴν
βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα
διὰ παντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ καὶ
λέγω· Εἰς Ἄγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός,
εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ψαλμὸς ΛΓ' (33).

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ
καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ
στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται
ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πρᾶεῖς, καὶ
εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον
σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ
ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν
καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν
οὐ μὴ καταισχυνθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς
ἐκέκραξε καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ
καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν
αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου

κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ ῥύσεται
αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς
ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ'
αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ
ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν
καὶ ἐπέινασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον
οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε,
τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω
ὑμᾶς. Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν,
ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς; Παῦσον τὴν
γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη σου τοῦ
μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ
καὶ ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην
καὶ δίωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ
δικαίους, καὶ ὧτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.
Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιούντας κακὰ
τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον
αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος
εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν
θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς
Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν
καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.
Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ
πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς ὁ Κύριος·
φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν,
ἐν ἧς αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος
ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες
τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται
Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ
πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ'
αὐτόν.

Ψαλμὸς ΡΜΔ' (144).

Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεὺς
μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ'
ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω
τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν

αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιοσύνης σου λαλήσουσι καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῶνται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῶνται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεῦξονται καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουν, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὰς χεῖράς σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ

σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἰνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου· καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)